
Store variasjoner i LIS-veiledning

LEGELIVET

KARIN ISAKSSON RØ

karin.ro@lefo.no

Karin Isaksson Rø er ph.d., spesialist i arbeidsmedisin, overlege ved Villa Sana og seniorforsker ved Legeforskningsinstituttet.

MONIKA KVERNENES

Monika Kvernenes er førsteamanuensis i medisinsk og helsefaglig pedagogikk og leder av Enhet for læring ved Det medisinske fakultet, Universitetet i Bergen.

CECILIE NORMANN BIRKELI

Cecilie Normann Birkeli er forsker ved Legeforskningsinstituttet og ph.d.-kandidat ved Universitetet i Bergen.

LIS-leger opplever veiledning som nyttig når den er godt organisert og integrert i den kliniske hverdagen. Manglende struktur og prioritering gjør derimot at mange står uten nødvendig støtte.

Illustrasjonsfoto:
kemalbas/iStock

Veiledning er en sentral del av legeutdanningen (1). Den skal støtte den profesjonelle og personlige utviklingen under spesialiseringen, og gi rom for råd, refleksjon, evaluering og diskusjon om videre læringsbehov for den enkelte LIS-legen. I den nye kompetansebaserte ordningen, som ble gradvis innført fra 2017 til 2019, er betydningen av veiledning ytterligere vektlagt.

I en kvalitativ spørreundersøkelse med åpne spørsmål har vi undersøkt hvordan 98 LIS-leger innen medisin, kirurgi og anestesi opplevde veiledningen og hvilken verdi de mente den hadde [\(2\)](#).

«Resultatene viste en klar sammenheng mellom opplevd kvalitet på veiledningen og hvor godt den var organisatorisk tilrettelagt i avdelingene»

Nesten alle LIS-legene hadde fått oppnevnt en veileder, men det var stor variasjon i hvor ofte de møttes – fra anbefalt månedlig frekvens til få eller ingen møter. Mange LIS-leger opplevde at det ofte ble deres ansvar å avtale møter, at avtalte møter ofte ble avlyst, og at de selv måtte finne nye møtetidspunkter.

Resultatene viste en klar sammenheng mellom opplevd kvalitet på veiledningen og hvor godt den var organisatorisk tilrettelagt i avdelingene. LIS-legene som erfarte godt organisert, strukturert og regelmessig veiledning, opplevde den som nyttig. Veiledningen var individuelt tilpasset, med relevante tilbakemeldinger og hensiktsmessige punkter for oppfølging. Den fungerte også som en trygg arena for å ta opp mer personlige problemstillinger.

Andre opplevde veiledningen som mangelfull, både når det gjaldt organisering og innhold, og etterlyste tydeligere struktur og rutiner for veiledere og LIS-leger. De ønsket mer individuelt tilpassede tilbakemeldinger og mindre vekt på dokumentasjon av læringsmål.

«Veiledning oppleves som nyttig for LIS-legene når den er godt integrert i den kliniske hverdagen»

Når LIS-legene opplevde at veiledningen gjentatte ganger ble avlyst eller ikke prioritert, søkte de alternative former for støtte. Noen ba om tilbakemeldinger fra andre overleger enn den oppnevnte veilederen, mens andre sikret seg mer supervisjon – instruksjon og tilbakemelding på kliniske prosedyrer fra en mer erfaren kollega i det daglige arbeidet. Når organisasjonen ikke prioriterte veiledning, ble LIS-legene og veilederne alene om ansvaret for å gjennomføre møtene. Dette skapte også usikkerhet hos mange LIS-leger om veiledning faktisk var et nyttig verktøy i spesialistutdanningen.

Studien viser at veiledning oppleves som nyttig for LIS-legene når den er godt integrert i den kliniske hverdagen. Manglende organisering kan derimot gjøre at LIS-legene må bruke mye tid og krefter på å avtale og gjennomføre møter, eller finne alternative arenaer for tilbakemelding og refleksjon som erstatning for strukturert veiledning. Også veiledere har rapportert at mangel på organisatorisk støtte og tilrettelegging gjør veiledning vanskelig [\(3\)](#). Det er derfor viktig å undersøke hvordan veiledning best kan tilpasses ulike spesialiteter.

LITTERATUR

1. Birkeli CN, Normand C, Rø KI et al. Educational supervision in internal medicine residency training - a scoping review. BMC Med Educ 2023; 23:

644. [PubMed][CrossRef]

2. Birkeli CN, Isaksson Rø K, Kvernenes M. Scheduled, cancelled, rescheduled: navigating educational supervision in residency training. *Int J Med Educ* 2025; 16: 128–37. [PubMed][CrossRef]

3. Birkeli CN, Isaksson Rø K, Rustad L et al. Educational supervisor's perceptions of their role in supporting residents' learning: a qualitative study. *Int J Med Educ* 2023; 14: 178–86. [PubMed][CrossRef]

Publisert: 7. oktober 2025. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.25.0529

Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 4. juni 2026.